

noget om, at det er rigtigt netop paa nærværende Tid at gaa ud fra et saa rigeligt tilmaalt Kvantum.

Dernæst forekommer det mig, at Udvalget har tilmaalt Industrien et for stort Kvantum, og her tænker jeg i første Række paa Ølproduktionen, som der er tiltænkt 30,000 t. Jeg ser meget vel, at Udvalget i sin Betænkning ikke har tænkt sig, at det producerede skattepligtige Øl skulde naa ud paa Landet. Det er ikke af Skinsyge mod Folk i Byerne, jeg taler, absolut ikke, men paa et Tidspunkt, hvor vi skal holde godt Hus med det danske Byg, er jeg mere enig med Ministeren, naar han, saa vidt jeg forstaar, baade i sin Fremsættelsestale og i Lovforslaget gaar ud fra, at dansk Byg overhovedet ikke skal anvendes i Produktionen af skattepligtigt Øl. Endelig er der ogsaa ved en Indskrænkning af Produktionen af skattepligtigt Øl den Omstændighed, at den medfører en Besparelse af et andet meget vigtigt Stof, nemlig Kul, thi alene i denne Industri anvendes der 50,000 t Kul. Jeg ved godt, at den første Indvending, der vil møde mig overfor disse Bemærkninger, er Hensynet til Arbejdsløshedsspørgsmaalet. Jeg indrømmer, det er et Hensyn, der bør tages, men det forekommer mig alligevel, at det at producere Bajerskøl er en lidt ejendommelig Maade at modvirke Arbejdsløshed paa. Saa er der da endelig ogsaa det Hensyn at tage, at vi gaar over i det nye Høstaar med en meget stor Maltbeholdning. Den er større, end jeg havde ønsket den, idet jeg som bekendt har ønsket Maltningen standset paa et tidligere Tidspunkt, end det skete. Nu foreligger denne Maltbeholdning, og den kan gaa over i det nye Høstaar. Det maa der ogsaa tages Hensyn til, og derfor er den Ration, som dette Udvalg har tiltænkt Ølindustrien, de 30,000 t, efter min Mening alt for høj.

Saa er der en anden Anvendelse af Bygget, som jeg maa gøre en Bemærkning om. Det er Spritfabrikationen. Alle er sikkert enige med Ministeren om, at der under de forhaandenværende Forhold ikke kan anvendes dansk Korn til Brændevinsproduktion, for at udtrykke mig kort. Den Indskrænkning til en Trediedel, der er sket, og som er sket ud fra den Forudsætning, at denne Trediedel var nødvendig for at producere det nødvendige Gær, maa opretholdes, og man kan gaa endnu videre, thi det er ikke rigtigt, at en Trediedel af Spritfabrikationen er nødvendig for at opretholde Landets nødvendige Gærproduk-

tion. Denne Produktion kan opretholdes, selv om man gaar til en Indskrænkning til en Femtedel, og det vil jeg henstille under de Overvejelser, som man skal føre ved denne Sags Behandling.

Man vil altsaa se, at foruden de Indvendinger, jeg gjorde mod det egentlige Næringsstofsindhold, man ønskede at tildele Menneskene, har jeg her peget paa et Par Forhold, hvor der utvivlsomt vil kunne ske Indskrænkning i de 46,000 t Byg, som det tekniske og teoretiske Landbrugsudvalg har tildelt Industrien, og det er jo dettes Tal, Ministeren er gaaet ud fra. De 370,000 t Byg, som efter Lovforslaget skal afleveres, er det tænkt at anvende med 111,000 t til Brødkorn, 128,000 t til Gryn, 46,000 t til Industrien og 85,000 t til Støtte for den dyriske Produktion i det mindre Landbrug. Naar Landets samlede Bygavl kun kan paaregnes at ville udgøre omtrent 583,000 t, udgør de 370,000 t, som der her er Tale om, lige ved to Trediedele, og i mange Tilfælde vil man naturligvis komme noget herover. Hvis det skal være muligt at bevare nogen Svineproduktion paa det almindelige Bondebrug, var det ønskeligt, at der kunde finde en Reduktion Sted af det Kvantum, man her har tænkt at give. Nu overser jeg naturligvis ikke Bestemmelsen i § 1, der giver Ret til at tilbageholde 4 Tdr. pr. 1,000 Kroners Jordskyld. Den tilsigter utvivlsomt at bøde herpaa, og jeg finder denne Bestemmelse meget betimelig, som jeg i det hele finder, at der i Lovforslaget i mange Henseender er taget et alsidigt og forstaaende Hensyn. Der er i Lovforslaget nævnt to Grænser i Ejendomsskylden, en paa 15,000 Kr., under hvilken der kan uddeles Korn, naar man har produceret 2 Svin pr. 1,000 Kr. Jordskyld, og en paa 40,000 Kr., over hvilken de ikke har Ret til at fradrage disse 4 Tdr., som der efter den af mig nylig nævnte Bestemmelse gives dem Ret til at fradrage pr. 1,000 Kr.s Jordskyld. 40,000 Kr. er den højeste Jordskyldssum, der regnes med ved Fradraget. Jeg kunde tænke mig, at denne Grænse skyldes Hensynet til, at Svineproduktionen sædvanlig er forholdsvis mindre i de større end i de mindre Landbrug. Imidlertid kan det have sine Vanskeligheder med disse Grænser, baade med Grænsen opad og med Grænsen nedad, men jeg tror, at det, der skal rettes paa dem, maa ske ved de Fradragsregler, der er givne. Jeg kunde tænke mig, at de, der har en Jordværdi af lidt over 15,000 Kr., 16,000—17,000—20,000 Kr., vil have